

SEPTEMBER 1983

OM VERVEKAMPANJEN: SNU MEDLEMSNEDGANGEN!

Medlemstallet i Oslo går stadig ned. Siden 1979 og fram til nå har vi mista en tredjedel av medlemmene. Halvparten av de som var medlem ved inngangen av 1979 har meldt seg ut igjen. På 80-tallet har gjennomsnittlig 1 medlem i annet hvert lag gått ut hver termin. Innmeldingsfrekvensen har i denne perioden hele tida vært lavere enn utmeldingsfrekvensen.

Klassesammensetninga av Oslopartiet har de siste åra blitt drastisk dårligere. I 1979 tilhørte 51% av medlemmene arbeiderklassen. I dag er denne andelen sunket til 37%. Andelen arbeidere i industri og bygg har gått ned fra 32% i 1979 til under 19% i 1983.

En »forgubbing» av partiet finner sted. I dag er mindre enn 5% av medlemmene under 25 år.

DS behandla denne situasjonen på forsommern og konkluderte med at den fortsatte nedgangen i medlemstall, tendensen til avproletarisering og den manglende rekrutteringa blant ungdom er helt sentrale problemer nå. Denne utviklinga vil om den ikke blir snudd - true Oslo-partiets eksistens på forholdsvis kort sikt. Å snu denne utviklinga blir

etter DS mening ei hovedoppgave i perioden.

Skjerping av den økonomiske krisa gir ikke arbeidsfolk automatisk revolusjonær bevissthet. Krisa resulterer like gjerne i demralisering og splittelse. Borgerskapets splitt-og-hersk politikk får lett spill: Ungdom settes opp mot eldre, kvinner mot menn, høytlønte mot lavtlønte, norske arbeidere mot innvandrere. Borgerskapet driver en offensiv politisk kampanje mot arbeiderklassen, der den framstilles nærmest som et fordyrende mellomledd og en snylter på »fellesskapet», som en skapning som skal stramme inn livreima og holde kjeft. I denne situasjonen trengs partiet.

Samtidig er Oslo-partiet nå så kraftig desimert at en videre nedgang i medlemstallet ikke kan skje uten at det får atskillig mer drastiske konsekvenser enn til nå. Til nå har vi klart å gjøre framganger på flere områder sjøl om medlemstallet har gått tilbake. Blir partiet vesentlig mindre, vil det være et tidsspørsmål når det ikke lenger er i stand til å bære dagsavisene oppe. Partiet vil bli vekke på arbeidsplasser, fagforeninger, bransjer, lokalmiljøer og andre miljøer der

partiet til nå har vært tilstede. Partiets innflytelse vil bli nødt til å få en kraftig knekk. Vi blir nødt til å rigge ned mye arbeid partiet til nå har drivi med. Det vil bety tilbakevending til amatørismen over hele fjøla. Vi blir et lite puslete parti uten noen virkelig innflytelse.

I boka si - »Den vestlige maoismens sammenbrudd og krisa i AKP(m-l)» sier Tron O. det ganske treffende: »Vi har fått rett i viktige spådommer vi kom med i midten av 70-åra. Internasjonalt har avspenninga blitt avløst av åpenbare krigsforberedelser, og Sovjets aggressive karakter har blitt stadig tydeligere. Høykonjunkturrene har slått over i krise, arbeidsløshet og sosial nedrustning banker på døra i lille Norge.- Men store strømmer banker ikke på med gratulasjoner for å fortelle oss at »dere hadde rett». Istedet krangler vi innbyrdes og krisa rammer oss åsså».

Partiet trengs, og dette blir bekrefta mer enn noen gang. Samtidig er den spontane utniklinga at partiet blir vekk.

MEDLEMSVERVING HOVEDOPPGAVA

DS har gjort dette vedtaket om medlemssverving høsten og vinteren 83-84:

1.Verving til partiet skal drives som ei kampanje i tidsrommet etter valget og fram til 2.termin 1984. (Mars 1984)

2. Verving blir Oslo-partiets hovedoppgave fra valget og fram til jul.

3. Målsettinga er å styrke Oslo-partiet kvantitativt og kvalitativt. Spesielt å styrke partiet kvantitativt er helt avgjørende nå: snu medlemsnedgangen. Målsettinga er at 1/2 av de vi verver skal være arbeidere, 1/4 industriarbeidere. Det vil bli lagt spesiell vekt på å verve kvinnelige arbeidere, og folk under 25 år. I tillegg har DS sjøl som målsetting å verve blant innvandrere og samer.

4. Kampanjen skal omfatte alle lag i Oslo-partiet.

Partiplanen for åsten av -83 gir arbeidet med KK og programdiskusjonen høyeste prioritet. I Oslo avviker vi fra den sentrale planen ved å gjøre verving til hovedoppgave . Dette begrunner vi med følgende:

I Oslo har utviklinga for KK vært positiv det siste året. Vi regner med å overoppfylle abonnementsmålsettinga for inneværende år. Dette betyr ikke at »KK går av seg sjøl», og ikke trengs jobbes med. Men det betyr at det er - forutsatt at målsettinga for høstaksjonen oppfylles - forsvarlig å prioritere KK ned til fordel for medlemsverving.

Innvendinger mot vervekampanjen:

Kritiske røster vil hevde at ei vervekampanje ikke vil løse de problemene Oslo-partiet har: Igjen kommer DS med tekniske og byråkratiske løsninger på politiske problemer. Gjennom rapporter (bl.a. fra diskusjonen om partimedlemskap) og undersøkelser DS sjøl har gjort, vet vi dessuten om endel problemer som vil oppstå i vervekampanjen. Her skal nevnes fire:

- folk vil ikke verve fordi de sjøl har så mye tvil og uenighet til partiet.

- folk vil ikke verve fordi situasjonen i laget er begredelig.

- laga vet ikke hva de skal bruke nye folk til.

- folk er redd for at nye medlemmer vil havne på »vann og brød» med store sjanser for raskt å melde seg ut igjen.

Det er ikke sagt at vervekampanjen vil løse grunnleggende problemer. Det er riktig. Situasjonen i mange lag er vanskelig. Mesteparten av laga preges av økonomisme og perspektivløshet. En del lag er prega av frustrasjon innad og handlingslammelse utad. Problemene i Oslo-partiet må angripes fra flere sider. Men vi er også nødt til å snu medlemsnedgangen, for at krisa ikke skal ende opp i et krakk. Og vi klarer ikke å snu medlemsnedgangen uten at

rekruttering drives *med ei konsentrert og intensiv kampanje som gis topp-prioritet.* Vi kan ikke snu medlemsnedgangen ved å få folk til å slutte å gå ut av partiet. Det er ingen grunn til å regne med at antallet utmeldinger vil gå ned i nærmeste framtid. Det trengs nye kamerater til å fylle deres plasser. Det trengs ytterligere flere for å få en tilvekst i medlemstall. Faktisk er vi ganske uerfarne med å rekruttere. Det er lenge siden partiet sist hadde verving som sentral oppgave, og det var svært begrensa hva som ble oppnådd. Videre er det en realitet at det krever spesiell innsats å rekruttere fra arbeiderklassen.

Dette er samtidig ei *gunstig* tid å komme inn i partiet på. Grunnleggende diskusjoner pågår, ikke minst *programdebatten.* Mange av disse spørsmålene rår det naturlig nok usikkerhet om. Tidligere har de fleste av oss slått oss til ro med overfladiske og lettvinde begrunnelser. Nå krever det store flertallet av partimedlemmer programmatisk standpunkter basert på sjølstendig og kritisk tenkning og undersøkelser. Den politiske debatten rundt disse spørsmåla er mer reell enn noen gang, svarene er ikke gitt på forhånd, det er ikke «guruene» som sitter å forvalter «den riktige linja». Tvert i mot kreves at *alle* er deltagende i å utforme og utvikle standpunktene våre, både gamle og erfarne og nye kamerater.

Kamerater som påpeker at den «begredelige» situasjonen som eksisterer i mange lag, ikke vil forandres med nye medlemmer, har mye rett i det. At situasjonen er så dårlig at det er *uforsvarlig* å trekke inn nye folk, må derimot avvises. Rekruttering og ikke minst fostring av nye medlemmer vil sjølsagt stille store krav til gamle medlemmer, men vil samtidig sette i et skarpt lys problemer og svakheter i laga som må rettes opp uansett.

Det er videre et faktum at mange lag

ikke synes de trenger flere kamerater fordi de ikke har noe å sette dem til. Dette henger bl.a. sammen med den tidligere nevnte perspektivløsheten, den manglende evnen til å knytte de daglige kampene sammen med våre langsiktige, revolusjonære sosialistiske mål. Det henger sammen med at Oslo enda ikke har en særegen taktisk plan for hvordan vi skal drive revolusjonært arbeid i denne byen. Ei vervekampanje løser ikke disse problemene.

Samtidig er det slik i dag at det i Oslo er skrikende mangel på folk til å ta oppgaver for partiet. De kameratene som driver Polen og Afghanistan arbeid kan telles på to hender. Tilsvarende gjelder andre områder. Klarer ikke laga å sysselsette folk sjøl, så ta dette opp med DS: Det er nok av oppgaver for såvel nye som gamle medlemmer.

La oss dessuten bruke denne vervekampanjen til å slutte å være så forbaska forsiktige med å stille krav til folk. Vi aksepterer ofte alt for lett at nære sympatisører sier at de tror ikke de vil bruke så mye tid på politisk arbeid som partimedlemskap betyr. Vi har satt oss som mål å gjøre revolusjon, ikke på vegne av, men sammen med folk. da må vi stille krav til dem i dag også.

Partiet trenger folk til å være med å reise kamper, gjøre opprør, utforme partiets politiske linjer, få oppslutning om partiets politikk. Det trengs aktive folk, folk som er villig til å bruke mye av tida og kreftene sine på dette.

Vi har fått endel nye aktivister rundt oss i valgkampen. Vi har fått flere til å bli interessert i den politikken vi står for. Mange har sympati, ønsker å lære mer, bli bedre skolerte, ønsker å reise motstand mot urettferdigheten de møter i dagligdagen. Flere tidligere partifeller og gamle sympatisører retter igjen oppmerksomheten mot oss.

valgframgangen i byen er aleine en spore til og et tungtveiende argument for at det

nå er tida for å snu medlemsutviklinga i Oslo-partiet.

På oppdrag fra DSAU,
kampanjeleder.

VERVEKAMPANJEN – OPPLEGG FOR LAGSDISKUSJONEN

Vervekampanjen skal behandles på medlemsmøte i alle partilag. Til grunn for behandlinga legges lederen i dette FFP og uttalelsen fra DSAU om partiets klassesammensetting i forrige FFP. Se også artikkelen om vervekampanjen i TF-august. Lagsmøtet skal

- ta stilling til DSAU-uttalelsen om

Oslo-partiets klasse sammensetting og vedtaka om vervekampanjen som er lagt fram her.

- Vedta målsetting for medlemsverving og praktiske tiltak,

- velge verveansvarlig.

Rapport om behandlinga skal sendes DS seinest i november.

PROGRAM-DISKUSJONEN

DS har behandla utkastet til nytt prinsipp-program og gjort følgende vedtak:

Uansett oppfatninger om innholdet i forslaget til nytt prinsipp-program, mener DS at forslaget er godt egna som **u t g a n g s p u n k t** for prinsipp-programdiskusjonen fram mot partiets førstkommende landsmøte. DS støtter derfor ikke forslaget om at programforslaget skal trekkes tilbake.

Vedtaket ble gjort med to tredjedels flertall, i avholdende, resten mot.

DS vedtok dessuten at DS-medlemmene stilles fritt i partidiskusjonen om utkastet til prinsipp-program.

DSAU ble pålagt å lage en oversikt over viktige motsetninger om programforslaget som har vært oppe i partiet, til bruk under lagsbehandlinga av programutkastet. Dette kommer i neste nummer av FFP, sammen med to diskusjonsinnlegg som uttrykker ulike syn på programutkastet i DS.